Irònica, incisiva, punyent

L'escriptora Maria-Antònia Oliver Cabrer és la quarta dona que rep el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes

Maria-Ant nia Oliver, ahir, a la seu d' nium Cultural Foto: JOSEP LOSADA.

"Maria-Antònia Oliver Cabrer té una mirada irònica, incisiva, punyent", així definia ahir la nova guardonada amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes Lluïsa Julià, membre del jurat. "Per ella, escriure no és una faceta més, sinó una manera de ser." Tant és així que, la mateixa Oliver, el primer que va dir –amb el micròfon a la mà– va ser: "Havia deixat d'escriure perquè no podia, però uns dies abans de rebre la trucada d'Òmnium vaig pensar que no podia perdre el poc temps que em queda de vida sense escriure, i ara aquest premi és una injecció a la vena de pa amb oli i tomata i olives!"

"Ara estic convençuda que veuré la independència de Catalunya", diu Oliver

"Encara no hem arribat a la normalitat i les escriptores patim un dèficit d'atenció"

De fet, fa gairebé deu anys que aquesta escriptora, nascuda a Manacor el 1946, no publica res. L'últim va ser, el 2007, el recull Colors de mar. I de novel·la, Tallats de lluna, el 2000. Ara bé, de material –Oliver va ser de les primeres autores a tractar del tema de la corrupció i l'especulació–, no n'hi falta. "Els quatre anys amb Bauzá han estat un desastre –va manifestar ahir–; ara podrem començar a fer les coses ben fetes i esper que l'empenta de Catalunya per tenir un estat propi arribi a les Illes." I va sentenciar: "Ara estic convençuda que veuré la independència de Catalunya, però no la dels Països Catalans."

Activista feminista i traductora canònica de Virginia Woolf, Maria-Antònia Oliver és la quarta dona que rep el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, que concedeix Òmnium Cultural i que ja ha celebrat 48 edicions. "En aquest terreny encara hi ha molta feina a fer perquè no hi ha tantes dones que escriuen; encara no hem arribat a la normalitat i les escriptores patim un dèficit d'atenció tant per part de les editorials com per part de la premsa, sobretot les que comencen."

Les altres dones que han merescut el guardó, que distingeix personalitats que "per la seva obra literària o científica en llengua catalana, i per l'exemplaritat de la seva tasca intel·lectual, han contribuït de manera notable i continuada a la vida cultural dels Països Catalans", són Mercè Rodoreda (1980), Teresa Pàmies (2001) i Montserrat Abelló (2008). Amb aquestes escriptores, Maria-Antònia Oliver comparteix la versatilitat, ja que ha conreat no només la narrativa, sinó també el periodisme, el guionatge de televisió i ràdio, la literatura infantil i juvenil, el teatre, la traducció, tal com hem esmentat, i tot això en una època, els anys setanta, en què no era tan evident escriure en català: "En narrativa va ser una de les pioneres a conrear gèneres poc treballats en català,

com la novel·la negra, per tractar de temes com l'especulació, la ciència-ficció o la novel·la eròtica, i tot plegat seguint un model lingüístic dúctil i pròxim a la llengua del carrer", va apuntar Lluïsa Julià.

Oliver va integrar el col·lectiu literari Ofèlia Dracs juntament amb autors com ara Joan Fuster, Pep Albanell, Joaquim Carbó, Quim Monzó i Biel Mesquida, amb títols paradigmàtics d'una època com Deu pometes té el pomer, una novel·la eròtica que va guanyar el premi La Sonrisa Vertical 1979; Negra i consentida (1983), de gènere detectivesc, o bé Lovecraft, Lovecraft (1981), de terror. Va començar a publicar amb només 23 anys. "Va anar a veure Llorenç Villalonga, que la va animar a publicar i li va recomanar que parlés amb Joan Sales, que li va publicar les Cròniques d'un mig estiu, amb Club Editor", va recordar ahir Julià, que és doctora en filologia catalana i crítica literària.

Entre la seva obra, molt rica i variada, destaca la creació del personatge Lònia Guiu, la primera dona detectiu de la literatura catalana de gènere negre. Un dels títols de la sèrie és Estudi en lila (1985). També sobresurt la novel·la Joana E. (1992), amb la qual va guanyar el Prudenci Bertrana, i peces teatrals com ara Negroni de ginebra (1993). Les seves obres han estat traduïdes a l'anglès, l'alemany, el francès, el castellà, l'italià, el portuguès i el neerlandès. "Sempre hi trobem la voluntat de buscar la llibertat, i l'enfrontament amb els condicionaments socials i culturals", va rematar l'especialista.

El guardó, que s'afegeix a d'altres com ara la Creu de Sant Jordi i el Jaume Fuster de l'AELC, es lliurarà en un acte d'homenatge previst pel pròxim 6 de juny al Palau de la Música Catalana.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 11-02-2016 Pàgina 47
-El Punt Avui. Barcelona 11-02-2016 Pàgina 35
-El Punt Avui. Camp i Ebre 11-02-2016 Pàgina 35
-El Punt Avui. Lleida 11-02-2016 Pàgina 35
-El Punt Avui. Maresme 11-02-2016 Pàgina 35

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/940610-ironica-incisiva-punyent.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui